

Po rečima flamanskog pesnika Hermana de Koninka poezija ima istu svrhu kao i prisna ruka na vrelom čelu bolesnog deteta. Ona ne leči niti potire patnju, ona ne daje odgovore niti nudi rešenja. Ali zato svojim dodirod posreduje misli i osećanja koja su u stanju da zaokupe duh i ublaže bol.

Rad na sastavljanju i prevođenju ove zbirke imao je istu svrhu: u jeku epidemije mržnje i odsustva komunikacije zaokupio mi je duh vrhunskim dometima savremenih srpskih pesnika i pružio mi veliko zadovoljstvo da ih povežem u kreativan dijalog sa mnogim prijateljima i kolegama iz Holandije i Belgije. Bez njihove pomoći ove dvojezične zbirke ne bi bilo. Ova knjiga je pre svega namenjena njima i svima onima koji su proteklih godina bili „ruka na vrelom čelu“.

Jelica Novaković-Lopušina

Volgens de Vlaamse dichter Herman de Coninck heeft poëzie dezelfde zin als een vertrouwde hand op het hete voorhoofd van een ziek kind. Ze geneest niet en ze neemt het leed niet weg, ze geeft geen antwoorden en ze biedt geen oplossingen. Maar door haar aanraking draagt ze gedachten en gevoelens over die in staat zijn om de geest bezig te houden en de pijn te verlichten.

Het samenstellen en vertalen van deze bundel heeft dezelfde zin gehad: tijdens een epidemie van haat en onbegrip heeft het mijn geest beziggehouden met het beste wat hedendaagse Servische dichters te bieden hebben en het heeft me het grote genoegen gegeven om ze in een creatieve dialoog te verwickelen met vele vrienden en collega's uit Nederland en België. Zonder hun waardevolle hulp was deze tweetalige bundel niet tot stand gekomen. Dit boek is gewijd aan hen en aan al degenen die in de afgelopen jaren "een hand op een heet voorhoofd" zijn geweest.

Jelica Novaković-Lopušina

SADRŽAJ

- Matija BEČKOVIĆ (1939)**
8 – Bodež
10 – Ogledalo
- Mirjana BOŽIN (1952)**
12 – Ženska poezija
- Petar CVETKOVIĆ (1939)**
14 – Stihovi za ciganku
- D. J. DANILOV (1960)**
16 – Blago, rukom
- Dobrica ERIĆ (1936)**
18 – Veče uoči setve
- Milorad GRUJIĆ (1950)**
20 – Ujutru se uplašim
- Jovan HRISTIĆ (1933)**
22 – Fedru
- Milan KOMNENIĆ (1940)**
24 – Dižite uzbunu
26 – Nosač važnog prezimena
- Tanja KRAGUJEVIĆ (1946)**
28 – Okupani bog
- Dragan LAKIĆEVIĆ (1954)**
30 – To bi bilo nešto
30 – Dama iza mene
- Ivan V. LALIĆ (1931)**
32 – Melanholija
34 – Amor fati
- Raša LIVADA (1945)**
36 – Intima
- Desanka MAKSIMOVIĆ (1898–1993)**
38 – Tajna snova
40 – Poslednji sastanak
- Branko MILJKOVIĆ (1934–1961)**
42 – Suza
42 – Pesnik
44 – Pohvala svetu
- Matija BEČKOVIĆ**
Dolk – 9
Spiegel – 11
- Mirjana BOŽIN**
Vrouwelijke poëzie – 13
- Petar CVETKOVIĆ**
Verzen voor een zigeunerin – 15
- D. J. DANILOV**
Lichtjes, met de hand – 17
- Dobrica ERIĆ**
De avond voor de zaai – 19
- Milorad GRUJIĆ**
's Morgens ben ik bang – 21
- Jovan HRISTIĆ**
Aan Phaedrus – 23
- Milan KOMNENIĆ**
Slaat alarm – 25
Drager van belangrijke naam – 27
- Tanja KRAGUJEVIĆ**
De gebaden god – 29
- Dragan LAKIĆEVIĆ**
Dat zou iets zijn – 31
De dame achter mij – 31
- Ivan V. LALIĆ**
Weemoedig – 33
Amor fati – 35
- Raša LIVADA**
Intimiteit – 37
- Desanka MAKSIMOVIĆ**
Het geheim van dromen – 39
Laatste ontmoeting – 41
- Branko MILJKOVIĆ**
De traan – 43
Dichter – 43
Lof der wereld – 45

INHOUDSOPGAVE

- Miodrag PAVLOVIĆ (1928)**
46 – Bogumilska pesma
48 – Oplakivanje Smedereva
- Milutin PETROVIĆ (1941)**
50 – Poezija snova
- Vasko POPA (1922–1991)**
52 – Očiju tvojih da nije
54 – Belutak
54 – Dva belutka
- Borislav RADOVIĆ (1935)**
56 – Pred Bibliotekom
58 – Moj vršnjak
58 – Na Holandaninovu ariju
- Stevan RAIČKOVIĆ (1928)**
60 – Lirika o vodi
62 – U mojoj glavi stanuješ
- Slobodan RAKITIĆ (1940)**
64 – Velike crne ptice
66 – Poslednji ratnik
- Risto RATKOVIĆ (1904–1954)**
68 – Bivši anđeli
- Ljubomir SIMOVIĆ (1935)**
70 – Tanjir pasulja
72 – Balada o Stojkovićima
76 – Mišu
- Marija ŠIMOKOVIĆ (1947)**
78 – Bojim se
jedne sasvim određene tišina
- Novica TADIĆ (1949)**
80 – Pitam
80 – Sonet na ulici
82 – Sunčev sram
- Pero ZUBAC (1950)**
84 – Pismo
- Jelena VOLIĆ**
87 – Pogovor
- Miodrag PAVLOVIĆ**
Bogoemienlied – 47
Klaaglied om Smederevo – 49
- Milutin PETROVIĆ**
Droompoëzie – 51
- Vasko POPA**
Waren jouw ogen er niet – 53
Kiezel – 55
Twee kiezels – 55
- Borislav RADOVIĆ**
Voor de Bibliotheek – 57
Mijn leeftijdgenoot – 59
Op de aria van de Hollander – 59
- Stevan RAIČKOVIĆ**
Water – 61
Je woont in mijn hoofd – 63
- Slobodan RAKITIĆ**
Grote zwarte vogels – 65
De laatste krijger – 67
- Risto RATKOVIĆ**
Gewezen engelen – 69
- Ljubomir SIMOVIĆ**
Een bord bonensoep – 71
Ballade van de Standvastigen – 73
Aan een muis – 77
- Marija ŠIMOKOVIĆ**
Ik vrees
een zeer bepaalde stilte – 79
- Novica TADIĆ**
Ik vraag – 81
Een sonnet op straat – 81
Schaamte van de zon – 83
- Pero ZUBAC**
Brief – 85
- Jelena VOLIĆ**
Nawoord – 95

BODEŽ

Po čuvenoj priči
Sa dalekog severa
Lovci na vukove
Bodež sa dve oštrice
Umoče u svežu krv
Balčak pobodu u led
I ostave u snežnoj pustinji.

Gladan vuk
Oseti krv nadaleko
Pogotovu na čistom oštrom vazduhu
Pod visokim mraznim zvezdama
I brzo pronađe krvavu udicu.

Oblizujući smrznutu sukrvicu
Poreže jezičinu
I svoju toplu krv
Lapće s hladnog sečiva.

I ne ume da stane
Dok se ne skljoka
Nadut od sopstvene krvi.

Kad su takvi vukovi
Koji se najteže love
Kakvi li su tek ljudi
Pa i čitavi narodi
A pogotovu naš
Koji se vlastite krvi
Ne može nadostiti
I pre će nestati
Nego se opsetiti
Da će krvav bodež
Ostati
Jedini
Spomenik
I krst
Iznad nas.

DOLK

Volgens een oude legende
Uit het verre Noorden
Dopen wolvenjagers
Tweesnijdende dolken
In vers bloed
En planten het heft in het ijs
Van de witte woestijn.

Een hongerige wolf
Ruikt het bloed van verre
In de zuiver snijdende lucht
Onder hoge ijzige sterren
En ontdekt spoedig de bloedige haak.

Likkend aan de bevroren korst
Snijdt hij zijn tong
En van de koude kling
Slurpt hij zijn warme bloed.

Hij kan niet stoppen
Tot hij ineenzakt
Gezwellen van eigen bloed.

Als wolven zo al zijn
De moeilijk grijpbaren
Hoe zijn dan wel mensen
En hele volkeren
Vooral het onze
Dat van het eigen bloed
Niet verzadigd wordt
En liever uitsterft
Dan tot het inzicht komt
Dat de bloedige dolk
Het enige
Teken
En kruis
Zal blijven
Boven ons.